

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

Podpisnik: Jure Likar
Izdajatelj: SIGOV-CA
Serijska št.: 1236145514042
Podpisano: 6.1.2026 14:36

IU 51/2023

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	08-01-2026	Sig. znak: 0325
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve: 090-332/2022/6		

SKLEP

IN

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke:

, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa
Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijske pooblaščenke številka 090-332/2022/2 z dne
2. 12. 2022, v zvezi z odločbo Vlade Republike Slovenije številka 092-4/2022/302 z
dne 24. 10. 2022,

6. januarja 2026,

ODLOČILO:

- I. Tožba zoper odločbo Vlade Republike Slovenije, številka 092-4/2022/302 z dne 24. 10. 2022, se zavrže.
- II. Tožba zoper odločbo Informacijske pooblaščenke, številka 090-332/2022/2 z dne 2. 12. 2022, se zavrne.
- III. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Povzetek izpodbijane odločbe

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka zavrnila tožnikovo pritožbo (1. točka izreka). Odločila je še, da v postopku s pritožbo niso nastali posebni stroški (2. točka izreka).
2. Iz obrazložitve izhaja, da je tožnik 26. 8. 2022 pri zavezancu vložil vlogo za dostop do informacij javnega značaja po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), s katero je zahteval posredovanje listine, ki je bila podlaga za blokado dostave njegovih elektronskih sporočil na različne elektronske naslove organa prve stopnje. Tožena stranka je po prejemu tožnikove pritožbe zaradi molka organa pozvala zavezanca, naj v osmih dneh odloči o zadevi. Zavezanec je z odločbo s številko 092-4/2022/302 z dne 24. 10. 2022 zavrnil tožnikovo zahtevo, saj obravnavana informacija ni v materializirani obliki in organ z njo ne razpolaga, zato ni izpolnjen pogoj iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ.
3. Tožena stranka je v zvezi s tožnikovim ugovorom, da je o njegovi zahtevi odločal stvarno nepristojen organ, ker bi moral zavezanec v skladu s četrtem odstavkom 239. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) zadevo odstopiti v reševanje toženi stranki kot pritožbenemu organu, pojasnila, da prvostopenjski organ po prejemu pritožbe zaradi molka organa ni izgubil pristojnosti za odločanje o zadevi. Čeprav zavezanec po prejemu pritožbe zaradi molka zadeve ni odstopil toženi stranki, je iz dokumentacije razvidno, da ji je bila pritožba neposredno posredovana. Zato je tožena stranka pozvala zavezanca, da odloči o zadevi, ta pa je postopal v skladu z določbami 255. člena ZUP.

Bistvene tožbene navedbe

4. Tožnik je vložil tožbo zaradi bistvene kršitve pravil postopka. Sodišču predlaga, da razveljavi odločbi zavezanca in tožene stranke, saj je v zadevi odločal stvarno nepristojen organ. Trdi, da bi moral zavezanec pritožbo zaradi molka takoj posredovati toženi stranki v odločanje.

Odgovor na tožbo

5. Tožena stranka se je v odgovoru na tožbo sklicevala na obrazložitev izpodbijane odločbe. Dodatno navaja, da ni jasno, kako bi se tožniku z vložitvijo obravnavane tožbe izboljšal pravni položaj glede na zavezančevo stališče, da zahtevana informacija ne obstaja.

Sodna presoja

K I. točki izreka

6. Tožba zoper odločbo organa ni dovoljena.
7. Sodno varstvo v postopkih odločanja o dostopu do informacij javnega značaja se zagotavlja v upravnem sporu s tožbo zoper odločbo informacijskega pooblaščenca. To pomeni, da je predmet preizkusa zakonitosti v upravnem sporu in s tem upravni akt, ki se lahko izpodbija, le odločba, s katero informacijski pooblaščenec kot pritožbeni organ odloči o pritožbi prosilca zoper odločbo organa, s katerim je ta njegovo zahtevo za dostop do informacije javnega značaja zavrnil ali zavrgel (31. člen ZDIJŽ).
8. Glede na navedeno tožnik ne more izpodbijati odločbe organa o zavrnitvi zahteve za pridobitev informacij javnega značaja številka 092-4/2022/302 z dne 24. 10. 2022 in zahtevati njene odprave, zato je sodišče tožbo v tem delu zavrglo (4. točka 1. odstavek 36. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1).

K II. točki izreka:

9. Tožba ni utemeljena.
10. Predmet presoje je odločitev tožene stranke o zavrnitvi pritožbe zoper odločbo, s katero je zavezanec tožniku zavrnil dostop do informacij javnega značaja, ker zahtevana informacija ne obstaja v materializirani obliki.
11. V obravnavani zadevi ni sporno, da zahtevane informacije ni v materializirani obliki, zato je po presoji sodišča izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), v zvezi s

tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja:

12. Način postopanja organa druge stopnje s pritožbo zaradi molka organa prve stopnje je urejen v 255. členu ZUP. V njegovem prvem odstavku je določeno, da organ druge stopnje od organa prve stopnje zahteva, da mu sporoči, zakaj odločbe ni izdal pravočasno, če se je stranka pritožila zato, ker organ prve stopnje ni izdal odločbe v roku iz petega odstavka 222. člena ZUP (prva poved). Če spozna, da odločba iz opravičenih razlogov oziroma iz razlogov, ki so na strani stranke, ni bila pravočasno izdana, podaljša organu prve stopnje rok za odločbo za toliko časa, kolikor je trajal razlog za zamudo, vendar ne več kot za en mesec (druga poved). Če razlogi, zaradi katerih odločba ni bila pravočasno izdana, niso opravičeni, zahteva organ prve stopnje, naj mu organ prve stopnje pošlje spise zadeve (drugi odstavek 255. člena ZUP). Če lahko organ druge stopnje reši stvar po spisih, izda svojo odločbo; če je ne more rešiti na ta način, pa opravi postopek in nato s svojo odločbo reši stvar (prva poved tretjega odstavka 255. člena ZUP). Le izjemoma, če spozna, da bo postopek hitreje in bolj ekonomično izvedel organ prve stopnje, naloži njemu, naj to stori in mu v določenem roku pošlje zbrane podatke, nakar sam reši zadevo (druga poved tretjega odstavka 255. člena ZUP). Taka odločba je dokončna (tretja poved tretjega odstavka 255. člena ZUP).
13. Tožnik je v pritožbi in tožbi nasprotoval stvarni pristojnosti upravnega organa prve stopnje, saj je po pritožbi zaradi molka sam odločil o zadevi. Glede tega sodišče ugotavlja, da je tožnik vložil pritožbo tako pred organom prve stopnje kot tudi pred toženo stranko. Zato je prvostopenjski organ pritožbe ravnal pravilno, ko pritožbe ni posredoval toženi stranki, saj je bil z njo že seznanjen.
14. Kot izhaja iz izpodbijane odločbe, je tožena stranka po prejemu pritožbe z dopisom z dne 17. 10. 2022 pozvala prvostopenjski organ, da o zadevi odloči skladno z ZDIJZ oziroma sporoči, kako je z zahtevo postopal.
15. Po 255. členu ZUP torej organ druge stopnje najprej nastopa kot nadzorni organ, ki presodi, zakaj odločba ni bila izdana. V primeru pritožbe zaradi molka organa prve stopnje mora v skladu s prvim odstavkom 255. člena ZUP organ druge stopnje najprej opraviti poizvedbo pri prvostopenjskemu organu in mu podaljšati rok za odločitev v zadevi, kot je tožena stranka storila v obravnavani zadevi. Ko organ druge stopnje ravna skladno s prvo povedjo prvega odstavka 255. člena ZUP, prvostopenjski organ po stališču sodišča ne izgubi stvarne pristojnosti za odločanje o zadevi.
16. Zavezanec kot prvostopenjski organ je v roku, ki mu ga je naložila tožena stranka, vsebinsko odločil o zahtevi za dostop do informacij javnega značaja in s tem ravnal v skladu s prvim odstavkom 255. člena ZUP in dopisom tožene stranke. Zato je tožena stranka pravilno postopala v zvezi s pritožbo zaradi molka zavezanca.
17. Glede na navedeno je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo

zavrnilo kot neutemeljeno. O zadevi je skladno s prvim odstavkom 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave, saj med strankama ni sporno pravno pomembno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta.

K III. točki izreka

18. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Zoper sklep pod I. točko izreka je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vložijo priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vložijo le osebe, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožba zoper II. točko izreka te sodbe ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 6. januar 2026

Višji sodnik:

Jure Likar

